

ยิ่งรีบ ยิ่งช้า ...น่าเห็นใจ

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ค. 2552

ยิ่งรีบ ยิ่งช้า

จากบล็อก [เมื่อความไร้ระเบียบมาเยือน](#) ทำให้ผมนึกถึงกรณีตัวอย่างหนึ่ง ที่น่าสนใจว่า บางครั้ง การรู้จักแต่ทวงสิทธิเพียงอย่างเดียว แต่ไม่รู้จักให้สิทธิเสียบ้าง ทำให้เราต้องเสียมากกว่าที่ควรเป็น

เรื่องเริ่มตรงถนนประตูทางออกหน้ามหาวิทยาลัย

เป็นภาพถนนกาญจนาภิเษกกับถนนที่ออกจากมหาวิทยาลัย แถบสี่คือเกาะกลางถนน ในสภาพที่ไม่มีรถ ทุกอย่างโล่งตลอด

แต่ลองดูภาพเดียวกันในช่วงโมงเร่งด่วน

ภาพนี้ เป็นตัวอย่างว่า จะเกิดอะไรขึ้น เมื่อทุกคน รู้จักแต่ทวงสิทธิ แต่ไม่รู้จักให้

อันที่จริง ด้วยการให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภาวะติดตันนี้จะหายไปทันที

ดูออกแล้วใช่ไหมครับ ว่า ใคร ควรให้ ใคร ?

ลองดูที่รถคันสีเหลืองที่กำลังจะเลี้ยวเข้าปั๊มนะครับ รถคันนี้ กำลังรอน้ำใจเล็กน้อยที่รถสีน้ำเงินตรงแยกเขาบ๊ม-รานยา จะเอื้อเพื่อให้

ถ้ารถที่กำลังเลี้ยวเข้ามหาวิทยาลัย รู้จักหยุดรอให้รถสีเหลืองตัดหน้าไปบ้างตามควรในภาวะที่รถติด - รู้จักให้สิทธิเสียบ้าง ไม่ใช่ทวงสิทธิเก่งอย่างเดียว - (ดูที่รถสีเขียวอ่อน) สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ โอกาสเกิดภาวะติดตัน จะลดลงไปมาก เพราะเริ่มเกิดช่องว่างสำหรับการขยับขยาย เพราะรถเหลืองหายไปบางส่วน ทำให้เกิดการไหลเวียนแทนที่ เป็นการคลายล๊อค

ในภาวะที่รถไม่ติด

แน่นอนว่ารถที่กำลังขับเข้ามหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องให้ทางรถทางโทที่กำลังจะเลี้ยวตัดเลนเข้าปั๊ม เพราะกลายเป็นการทำตัวไม่อยู่ในวิสัยที่ควรเป็น

รถที่ขับมาตามหลังคงไม่คาดคิดจะเห็นการจอดบ๊มบ๊บให้รถทางโทไปก่อน ทั้งที่ถนนโล่งหมด และคงเสียท้าย

การเอื้อเพื่อที่ว่า จึงเป็นการเอื้อเพื่อในภาวะที่เห็นอยู่ว่า กำลังใกล้เกิดภาวะอุดตันของกระแสไหลเวียนของรถ เอื้อเพื่อเพื่อสร้างช่องว่างให้เกิดการระบายออกไปจากระบบ ซึ่งก็จะหมุนเวียนกลับมาให้ตัวเองสามารถเคลื่อนต่อไปได้สะดวก

ถ้าใครเคยเข้าไปเห็นตรงจุดที่รถติดตายที่ขยับไม่ออก คงจะนึกออกกว่า ถ้ามองฉาบฉวย
คือเพราะไม่มีที่ว่างเหลืออยู่ มองให้ลึกลงไป คือไม่มีความเอื้อเพื่อเหลืออยู่

หมวดหมู่: [บริหารทรัพยากรมนุษย์](#)

คำสำคัญ: [ถนน รถ จราจร](#)

สร้าง: อา. 28 ธ.ค. 2551 @ 19:34 แก้ไข: จ. 29 ธ.ค. 2551 @ 09:11 ขนาด: 5604 ไบต์